

== Velja po pošti: ==
Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta 13.—
za četrt 6-50
za en mesec 2-20
za Nemčijo odoletno . 29.—
za ostalo inozemstvo . 35.—

== V upravnistvu: ==
Za celo leto naprej . K 22-40
za pol leta 11-20
za četrt 5-60
za en mesec 1-90
Za pošiljanje na dom 20 v. na mesec. — Posamezne štev. 10 v.

SLOVENECE

== Inserati: ==
Enostolpna petitvrsta (72 mm):
na enkrat po 15 v
na dvakrat 13 -
na trikrat 10 -
na več ko trikrat . . . 9 -

V reklamnih noticah stane enostolpna garmondvrsta 30 vinarjev. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

== Izhaja: ==
vsak dan, izvenemši nedelje in praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevih ulicah št. 6. — Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Upraviškega telefona št. 188. —

Današnja številka obsega 6 strani.

Ob pogrebu.

Teh par vrstic, ki jih pišem rajnemu dr. Luegerju v spomin, ne maram in tudi ne morem pričeti s spomini na kak osebnostni stik z njim, s katerim se ponašajo mnogobrojni pisci, ki stopajo zdaj iz njegove sence na beli dan. Velikim možem in velikim gospodom sem se vedno izogibal in tudi z Luegerjem se osebno pravzaprav nisva niti poznala. Nisem mu bil ne znanec, ne ožji politiški tovariš, kamo-li več. Cenil sem ga pa vedno visoko, tudi ob času, ko so šla najina politiška pota vsaksebi.

V dno duše se mi gabijo slavospevi tistih, kateri so ga ob dneh njegovih bojev prezirali, in mu metali polena pod noge. Jasna beseda tu ne škodi: Ljudskega buditelja, odkritega demokrata ni marala višja gospoda; tudi nekaj certvenih dostojanstvenikov, katerih politika je po moji sodbi Cerkvi neizmerno škodila, in ki jih je tudi Leon XIII. odločno zavrnil, se je v tem oziru blamiralo. Naj jim bo v blagohoten poduk! Župana dunajskega mesta, voditelja najmočnejše nemške stranke v državi so pa naenkrat vsi spoštovali in se mu klanjali. Stara povest: Polasti se moči, pa pojdejo za teboj vsi slabi in strahopetniki! Dr. Lueger si je priporil svoje mesto v boju proti vladajoči gospodi, proti vladi in plemstvu, kapitalu in uradništvu. Zvesto mu je pa ostalo ljudstvo, ki je nanj zaupal, in ki je z njim pričel v najobupnejših razmerah svoj veliki boj. Liberalni listi pišejo, da je šel ta boj za dunajsko županstvo. Luegerjevo delo hočejo spraviti z osebno častihlepnostjo v zvezo. Preneumno! Ko je pričel svoj boj, je bil takorekoč sam in niti v sanjah ni domneval, da bi bilo mogoče doseči v tako kratkem času toliko uspehov. Šel je pa vanj, ker je bilo potrebno; tvegati je vse, svojo celo osebnost, gmotne ozire, lagodno življenje, zdravje, v službi zane-marjenega, zaničevanega ljudstva. Liberalna gospodarska načela je glavni trdnjavi vrgel ob tla, boril se pa obenem za najširšo politiško svobodo. S tem je jelo šele klenkati nemškemu nasilju v Avstriji. To je moglo vladati le ob vladnem sestavu, ki je bilo v njem ljudstvo brez veljave. Zaupal je v pravico svojih načel; krščanska zavest mu je to zaupanje postavila na versko in npravno podlago. Na Dunaju je zdaj krščansko prepričanje, ki se mu je prej rogalo od briča višje vse, domala brez

izjeme, ne samo mogoče, marveč obvladuje javno mnenje. Po Luegerjevi poti se je res naredilo za vero in Cerkev nekaj velikega, občudovanja vrednega. Ko bi bilo šlo nergačem po mislih, bi bil Dunaj tak, kakoršna so druga velika mesta, — liberalen v najslabšem besede pomenu. Kdor je slišal Luegerja, ko je govoril o krščanstvu, o češčenju božje Matere, mu to ne pojde iz spomina. Velik del duhovščine je z navdušenjem pozdravil Luegerjev boj in je šel z njim in za njim. Umevamo, zakaj je tako vneto govoril o kaplanih. »Kaplan - hujskač«, kakor ga psuje ves liberalni svet, ga je razumel.

O teh in drugih Luegerjevih zaslugah pišejo drugod dovolj. Tu pa opozarjam na dvoje, kar se splošno ne vpošteva tako, kakor zasluži: na pomen Luegerjevega dela za avstrijske Slovence, zlasti za Jugoslovane in na samorastli zglede, kako se snujejo in vodijo ljudske stranke.

1. Dobri ljudje, pa naivni politiki so mislili, da nam bo krščansko-socialna stranka naše pravične narodno politiške zahteve kar lepo uresničene postavila na mizo. Jasno je, da so se motili, in da jim je ta zmota prekrizala lepe račune, pa tudi britko ranila srce. Tista sentimentalnost, ki se tako rada drži bolehnih nator, se je seveda potem izkušala razvedriti v familiji radikalizma. Najprej politiška erotika s krščansko-socialno stranko, potem kremža, nazadnje pa zabavljanje po naših starih pravilih, kakor se spodobi ljudem, ki jih obvladujejo dnevni dogodki. Moja sodba je bila pa vedno ta-le: Dr. Lueger nam je s svojo stranko neizmerno koristil; posamni skoki po nemško - nacionalni muziki se izgube pred dvema dejstvom. Prvo: Dr. Lueger je politiško dvignil pomen krščanskega ljudstva; liberalno meščanstvo, ki se igra z narodnimi frazami in centralistiško uradništvo sta po njegovem delu ob moč. S politiškim pomenom ljudstva raste tudi njegova avtonomija v vseh stvareh, ki se tičejo javnopravnega življenja. Splošne volivne pravice bi brez Luegerja danes še ne imeli. Kar so stoletja zvarila in sezidala, se ne podira na en mah. Slovonom je pa na vsak način zdaj dana priložnost za vspešnejši razvoj in ob pametni politiki se ne bo potrebovalo toliko desetletij za pravično preosnovo naše države, kolikor stoletij je bilo treba, da je dobila proti svoji lastni natori madjarsko - nemško tvrdko.

Drugo dejstvo: Dr. Lueger je pričel boj proti Madjarstvu in s tem tudi proti dualizmu. Pri tem je imel pred očmi

državne koristi in dunajsko mesto, toda ta boj je življenjskega pomena za avstrijske Slovence in za Jugoslovane posebej. V tem boju je mogoča naša rešitev. V primeri s tem bojem je vse drugo malenkostno. Kako v živo se je zavedal dr. Lueger potrebe tega boja, nam svedoči njegova politiška oporoka. Njemu se imamo v prvi vrsti zahvaliti, da se torej rešitev našega narodnega vprašanja organski veže s koristmi vladarske rodbine in države. Trializem, ki ga je branil dr. Lueger in njegove simpatije do Jugoslovanov se v ti zvezi lahko tolmačijo. Pod njegovim vodstvom bi krščanski socialci nikoli ne podpirali laškega vseučilišča v Trstu.

Dr. Schmidova mladost, ki je zadnji petek stopila na plan, bi bila ostala lepo spravljena. Prvi čutimo torej mi politiški vpliv Luegerjeve smrti.

2. Dr. Lueger organizator! Krščanska ljudska stranka je povsod mogoča, ker je bila mogoča na Dunaju; povsod pa jo je treba na podoben način vzbuditi, kakor jo je on. Ni vprašaval: Kje bom dobil inteligence, kje denarja, kje kak list? Šel je med ljudstvo in vne-mal, učil, vzgajal. Ko je pričel, mu je bilo vse časopisje nasprotno; inteligenca, vlada, bogatini — sovražni. Ni se menil za to; in ob njegovem delu so se pokazali izmed ljudstva samega talentje, sposobni za sodelovanje in pomoč; in prišli so naposled tudi izobraženci. Program njegov je bil kratek: blagor ljudstva in s tem okrepljen Dunaj in močna avstrijska država.

Poljak in Hrvat in Čeh, ki uvidiš potrebo krščanske ljudske stranke, na delo! Nekateri nam zamerijo, da se večemo z Radičevno stranko na Hrvaškem. Ti popolnoma prezirajo značaj naše stranke, in načela, ki se jih drži. Za nas je neizpodbojno, da ima samo demokracija prihodnost. Demokratiško načelo na krščanskem in na protikrščanskem temelju se bosta borila za zmago. Radičeva stranka je edina ljudska stranka na Hrvaškem. Ali naj jo tisti, kateri ljubijo Cerkev in religijo tišče v nasprotno plat, ali naj njeno zdravo ljudsko gibanje prekvasijo z živim krščanstvom? That is the question! Mi smo za drugo! Nekaj podobnega smo videli v dr. Luegerjevem gibanju. Nergači so razkrivali jetra in obisti raznim osebam v njegovi stranki; tudi mnogo njegovih besedi so pulili in mrcvarili. Ljudje božji: ne gre za osebe in njihove pomanjkljivosti, nego za duha in smer. Vsa človeška dela so nepopolna in treba jih je vedno popravljati. Tam, kjer je duh pravi in smer dobra, skoči vmes, pa delaj in popravlaj, kakor te je vo-

lja. Modri sitnik ob strani, ki samo mr-mra in se huduje, ostane brez pomena!

Z ljudstvom v neposrednji, sveži stik z veliko ljubeznijo in gorkim zaupanjem! Tako nas uči dr. Lueger. Neštete množice, ki so koprnečega srca ob času njegove boleznj gledale proti oknom njegovega stanovanja, in ki mu danes izkazujejo zadnjo čast, pa pričajo, da živi v ljudstvu neprecenljiv zaklad zvestobe in udanosti vsakemu njegovemu resničnemu prijatelju.

Dr. K r e k.

Graški strah.

Štajerski nemški nacionalci, svobodomiselnici in vsenemci so se pretekli petek hudo prestrašili. Kriv je »Slovenec«, ki je tisti dan objavil članek, v katerem štajerskim Slovencem priporoča, naj se lotijo Gradca, v katerem že danes prebiva okoli 30.000 Slovencev, ki potrebujejo le trdne organizacije, da postanejo graškemu nemškemu nevarni. Glasilo alpskih nacionalnih Nemcev, »Tagespost«, se tega tudi v polni meri zaveda in »Slovenec« odgovarja v uvodnem članku 13. t. m.

»Tagespost« pravi, da se slovenskega bojnega klica zoper Gradec nikakor ne sme podcenjevati. Če so se Čehi v Hebu in na Dunaju sčasoma tako okrepili, da se jih morajo danes Nemci z vsemi sredstvi braniti, da varujejo enojezičnost in dosedanje narodno posestno stanje, zakaj ne bi mogli Slovenci s svojo žilavostjo doseči isto v Gradcu? In ta graški strah pred Slovenci je tako velik, da »Tagespost« nasvetuje sporazum s Slovenci glede Spodnjega Štajerja.

Nacionalna in gospodarska avtonomija Spodnjega Štajerja je namreč stvar, o kateri se da govoriti, meni glasilo alpskih Nemcev. To je dobro, da so Nemci sprevideali, da štajerskih Slovencev ne bodo mogli majorizirati in jih oropati njihovega narodnega posestnega stanja ter jih gospodarsko prikrajševati. Saj je danes štajersko slovensko ljudstvo, zbrano v Vseslovenski ljudski stranki, politiško tako zavedno, da zdrži obstrukcijo zoper nemško nasilje tako dolgo, dokler ne bo zlomljeno, in naj traja boj celo desetletje! Štajerski Slovenci niso več osamljeni — ne samo, da je danes vsa katoliška Slovenija združena, ampak splošni položaj je tak, da najde vsaka slovanska skupina v državi, ki se danes bori za narodno enakopravnost, močno oporo v vseh Slovanih. Nemci zato čisto pametno store in le v lastnem interesu, če ne

LISTEK.

Prijatelju, pesniku Antonu Medvedu.

† 12. marca 1910.

Da si umrl! — Oh ne!... To ni mogoče! Saj kakor včeraj skupaj sva bedela; Molčecemu beseda se Ti vnela; Da dela zdaj, življenja se Ti hoče!

Da v miren log čez reke si deroče Prevar in zmot prijadral... Da vgasnela Po vihran, nade zvezda vzžarela Ti sveti na življenja poti žgoče.

A pevec bil si svečenik! — Trpeti: Bil del je Tvoj grenák, neoporečen... Zato zdaj žrtev smrti si osvetil!

»Težko: umreti! — Mrtev biti: srečen!...« Pel sam v labodnici si neizpeti... Spomin Tvoj bo v Slovencih vekovečen!

Marijanišče, 13. marca 1910.

A. Kalan.

Iz dnevnika malega poredneža.

Ameriška humoreska.

(Dalje.)

Beti mi je tudi povedala, da je pa-pa strašno razjarjen, ker sem mu pokvaril najboljše dežnik; našli so kosce svilene strehe v moji sobi in zato takoj vedeli, da sem ga jaz razrezal. Ko sem prišel domov, zgrabil me je za suknjo, potisnil v sobo ter zaklenil vrata; nihče — niti Beti — mi ni prinesel kaj za želo-dec. Najboljše bi bilo, če bi vsi poredni fantiči izginili s sveta, ker drugače jih stariši preveč mučijo s stradanjem in drugimi egiptovskimi nadlogami; cel dan sem se trudil z igranjem in na večer moram tolažiti stokajoči želo-dec. Pasje življenje! Če bi le vedel, kje ima svoj sedež društvo za varstvo živali, precej naznanim, kako surovo ravna-jo z menoj. Janezek je itak še premajhen, da bi bil nocoj k Rozki Princ povabljen na večerjo, torej mu je lahko vse eno, če si je tudi zlomil nogo. Stregli mu bodo radi tega še bolj in jedel bo vse, kar bo le hotel. Oh, kako sem vendar lačen! Želim si, da bi bil na Janezkovem mestu. Še bolj bi si želel, da bi sedel pri Rozki na večerji in jedel za mizo sladole-d,

Želim si, da bi bil Robinson in po-biral pečene školjke ob morskem obrežju. Kako lepo bi bilo, če bi naenkrat zrastle v moji sobi čudežne drevo, polno rdečih črešenj in sladkih jabolk. Če bi imel kako luč, bi vsaj lahko o teh dobrih stvareh bral, tako pa moram celo v svoj ljubi dnevnik pisati pri oknu ob luninem svitu. Vsako tudi najmanjšo tolažbo in zabavo so mi odtegnili. Vlegel se bom v posteljo in morda se mi sanja o mornarju, čigar čolnič se je razbil, katerega so pa našli drugi mornarji ter ga napojili in nasitili.

Bil je bolj srečen kot mali Jurček.

19. Prvi april.

Sinoči in predpoldnem nisem spal doma, ker sem nenadoma moral obiskati svojo Lili in radi tega tudi nisem mogel tebi, dragi dnevnik, doslej povedati najnovejših dogodkov. Vedeti moraš namreč, da je bil predvčerajšnjem prvi april, ki se tudi imenuje dan vseh norcev. Drugi dečki so si že mesec dni pripovedovali, kaj vse hočejo napraviti, jaz sem pa mirno sedel v svojem kotu in premišljeval kot sova, o kateri trdi papa, da je posebno globoko misleča žival.

Strašno mi je bilo dolgčas, odkar

si je Janezek nogo zlomil; njegova mati mi nikakor ne dovoli, da bi ga prišel obiskat in pravijo, da vedno nosi nabit samokres v žepu in bi me takoj ustrelila, če bi prestopil prag njene hiše. Zelo se mi je zaželelo po kaki nedolžni burki. Vsi se pritožujejo, da je v mestu zelo dolgočasno, ako Jurček ne poskrbi za kako zabavo. Da bi bila le Suzi že skoro poročena; prihodnji teden bo ženitovanje, če se kaj ne pri-peti. Pa vrnem naj se k prvemu aprilu.

Ker je prejšnja mestna hiša vsled neumnosti nekaterih deklic, ki so se male miške smrtno prestrašile, pogo-rela do tal, sezidali so meščani novo. Ta je veliko lepša in v zvoniku ima tudi zvon, s katerim naznajo, ako je izbruhnil ogenj kje v obližju. Dobro torej; zadnji dan marca sem se izvrstno navečerjal in vtaknil v žep še veliki kos ženitovanjskega kolača, potem pa šel v mestno hišo, kjer se je ravno vršilo zborovanje družbe treznosti. Predsednik te družbe je sam zase hud pijanec. S seboj sem vzel še enega dečka, kate-remu sem podaril svoj žepni nožiček in velik kos potice, samo da je šel z me-noj. Ko je seja minila skrila sva se pod klop; precej burk sva ugnala, ko je mestni birič svetilke pogasil in zakle-nil vrata.

odklanjajo s Slovenci sporazuma v stvarih, ki so za oba dela bistvene važnosti. Čimbolj bodo Nemci odlašali, tem višja bo cena, za katero se bodo morali z nami pozneje pobotati.

Če pa »Tagespost« dalje tarna, kako slabo bi se spodnještajerskim Slovincem godilo, če bi bili od Zgornjega Štajerja odcepljeni in če stavlja pogoj, da bodo morala spodnještajerska mesta in trgi ostati v nemških rokah, so to reči, o katerih se bo že še govorilo, samo da se enkrat začne. Seveda že danes zelo dvomimo, da bi bili Slovenci v slovenskih mestih in trgih pripravljeni pustiti nadvlado Wastianovcem. Ampak Nemcem moramo predvsem povedati tole:

Narodno in gospodarsko samoupravo bodo tako štajerski kakor koroški Slovenci dosegli, naj so Nemci pripravljeni jo dovoliti ali pa naj se upirajo do zadnjega. To doseči, zmoredno mi s a m i in Nemci se temu ne bodo mogli ustaviti. Ne bodo se pa mogli tudi ne ustavljati, kadar bodo Slovenci vrgli svoje moči v Gradec, da zbero in politično izurijo ondi živeče Slovence! Nemci našega posestnega stanja nikjer ne spoštujejo, zakaj bi ga mi? Kar se pa ostalega tiče: izprosi nam danes od Nemcev ni nobene stvari več treba!

Občni zbor „Zveze slovenskih odvetnikov“.

Včeraj se je vršil v ljubljanski mestni dvorani peti občni zbor »Zveze slovenskih odvetnikov«. Otvoril ga je predsednik dr. Triller ob 10. uri 20 minut, konstatiral sklepčnost, pozdravil došle člane, na to pa prekinil sejo za eno uro, ker da je mnogo tovarišev zadržanih — na drugem zborovanju. — Otvorivši zopet sejo se je najprej spomnil v minulem letu umrlih članov odvetnikov dr. Ivana Milana Hribarja in dr. Ivana Omulca. Zborovalci v znamenje sožalja vstanejo. Navaja glavne točke iz delovanja Zveze v preteklem letu.

Tajnik dr. Žirovnik poroča zelo obširno. Navedimo najvažnejše podatke. Novih članov je pristopilo 20, vseh plačujočih je okoli 100. Odborovi seji sta bili dve sklicani, a vselej nesklepčni. Sklepi lanskega občnega zbora so se mogli le deloma izvršiti. Proti priznavanju stroškov za prevode slovenskih vlog v nemščino kot pravnih stroškov se ni dobilo nobenega pripomočka. Spomenica o jezikovnih krivicah ni izšla, ker je gradivo poslal edini dr. Brejc. Dobilo pa se je zanje redaktorja. Državni poslanci obeh klubov so dobili od odbora v sedmih slučajih razne informacije. Plenarne odločbe vrhovnega sodišča o rabi slovenščine se ni zahtevalo, ker ni ugoden čas za to. Protestnega shoda zveze slovenskih strokovnih organizacij ni bilo, ker še ni nabrano gradivo. O lanskem občnem zboru se je izdal časopisju komunike. Glavno delo je obsegalo nadzorstvene pritožbe radi zapostavljanja našega jezika. Takih pritožb na pravosodno, finančno, notranje ministrstvo, na višje deželno sodišče in namestništvo v Gradcu, na deželno sodišče v Celovcu, na okrožna sodišča v Mariboru, Celju, Rovinju in Novem mestu, na trgovsko in pomorsko deželno sodišče v Trstu, na državno pravdnštvo v Celju in okrožna sodišča v Konjicah se je vložilo 37; nerešenih je do danes 25. Okrožno sodišče v Celju niti na eno pritožbo ni odgovo-

rilo. Nič boljši ni Celovec, Maribor in Gradec, dočim so primorska sodišča točno odgovarjala in pritožbe ugodno reševala. Nekaj uspehov je beležiti tudi drugod. Neugodno je rešena vloga na justično ministrstvo zaradi polaganja odvetniških izpitov v slovenščini. Te pritožbe se tičejo deloma navideznih malenkosti: nemških tiskovin, nemških ali laških naslovov in zavitkov itd., toda so potrebne, ker nasprotniki stojijo na stališču, da ne zadostuje, če se na kakem sodišču rabi slovenščina, ampak merodajna je mera, v kateri se rabi. Zavest, da so pod vedno kontrolo, blagodejno vpliva na razne oblasti. — Odbor je posredoval pri državnih poslancih tudi v neki privatni zadevi, ki je bila v zvezi s septembrskimi dogodki. Okrožnica glede svet. Boscheka, ki ni zadosti zmožen slovenščine, da bi mogel poročati v civilnem prizivnem senatu, je imela uspeh, da je Boschek šel na dopust. Razposlala se je tudi okrožnica radi prizivnih razprav v Gradcu. Odgovorov ni.

Zanimiv intermezzo! Ko tajnik poroča o pritožbi na finančno ministrstvo zaradi finančne prokurature v Ljubljani, ker ne priznava slovenščine kot deželnega jezika, omeni, da je finančni minister Bilinski rekel, da proti finančnim prokuraturam v naših krajih ni bilo nobenih pritožb. Na to zakliče dr. Rybač: »To je očita laž — Bilinskega seveda!«

Predsednik otvori debato o tajniškem poročilu. Prvi govori dr. Rybač. Soglašja s tem, da se naj vsak slučaj krivice v jezikovnem oziru takoj naznani. Ministrski predsednik Körber je nekoč rekel nekemu poslancu, ki mu je navedel celo kopo takih pritožb: »Naznani mi vsak slučaj takoj, ko se zgodi; če mi prinesete naenkrat cel koš pritožb, je fizično nemogoče, da bi jih rešil.«

Kar se tiče pritožb proti finančni prokuraturi, je tudi v Trstu mnogo takih slučajev. Pomotoma torej se stavi finančno prokuraturo v Trstu za zgled. Pravična je pač nasproti Italijanom, ne pa tudi nasproti nam. Govornik sam je stavil zaradi tega dve interpelaciji v državnem zboru in se je dvakrat še posebej obrnil do bivšega finančnega ministra Korytowskega, ki je obljubil, da bo dal stvar preiskati in bo na interpelacijo odgovoril. Pritožbe so se poslate finančni prokuraturi, da se izjavi, finančna prokuratura je podala izjavo, ampak govornik ni dobil odgovora ne na pritožbi, ne na interpelaciji. »Če torej Bilinski pravi, da mu o pritožbah proti finančni prokuraturi ni nič znano, moram ponoviti, da je to očita laž, kajti pritožbe še leže na finančnem ministrstvu.«

Nekoliko ugodnejše so razmere v Trstu zategadelj, ker obstoji ministrski ukaz, vsled katerega se mora finančna prokuratura posluševati tistega jezika, katerega rabi nasprotna stranka. Sicer pa je protekcionizem izgnal iz finančne prokurature v Trstu slovenske in hrvatske uradnike do zadnjega.

Kar se tiče likvidiranja prevodnih stroškov, stoji dr. Rybač na stališču, da retorizira tu ne bi bila na mestu. Po kazenskem pravdnem redu se ima tolmače imenovati le za jezike, ki niso »Gerichtssprache«. Kjer je slovenščina deželni jezik, tolmač ni na mestu. Tega načela so se do zadnjega držala tržaška sodišča.

Da bodo odvetniške zbornice v Celovcu itd. sprejemale slovenske vloge,

v to treba najprej provocirati razsodbo državnega sodišča. Isto velja glede odvetniških izpitov v slovenščini. Tu je upati, da bo razsodba državnega ali upravnega sodišča za nas ugodna. Kar se tiče razsodbo najvišjega sodišča, ki se še vedno intimirajo samo v nemščini, so poslanci storili že mnogo korakov. Predsednik najvišjega sodišča pa se vedno izgovarja, da se v sedanjem momentu ne upa nič novega ukreniti, ker bi potem Čehi prišli z zahtevo po čeških razpravah itd.

Dr. Majaron izreka predsedstvu in tajništvu priznanje in zahvalo za obili trud. Če se bodo vse pritožbe naznačile odboru, pridemo do zbirke pritožb in morala bo nastati centralna pisarna. Glede nerešenih pritožb naj bi se urgiralo rešitve, a tudi državni poslanci naj bi izpregovorili o tem besedo pri proračunski debati. Glede vrhovnega sodišča naj bi se izpregovorilo v budgetnem odseku, zlasti ker je poročevalec Glabinski pred dvema letoma rekel, da ne more verjeti, da bi vrhovno sodišče ne izpolnjevalo zakonov. Glede odklanjanja slovenskih vlog pri odvetniških zbornicah treba vprašanje spraviti pred najvišjo instanco, in sicer na način, ki dotičnikom ne bo škodil. Govornik stavi primeren nasvet. Tudi glede slovenskih odvetniških izpitov bo treba govoriti v parlamentu.

Dr. Kušar se bavi z razmerami pri graškem nad sodišču ter predlaga način, kako jih zboljšati, da ne bo več slišati ošabnih besed, kakor jih je rabil min. Hochenburger, ki je rekel: »Paragraf 19. drž. osnov. zak. zares obstoji, vi Slovenci imate vse pravice; ker se pa ta paragraf ni izvrševal dosedaj, ga tudi jaz ne bom!«

Dr. Švigelj priporoča tovarišem več doslednosti pri zahtevanju slovenskih jezikovnih pravic na sodiščih. Tudi tujerodne zvedene in priče naj bi se izpravevali potom predsednika slovenskega. Dr. Rybač je proti temu, ker bi se lahko ost obrnila proti našim pričam in zvedencem.

Ob 12. uri 50 minut se zborovanje zopet pretrga in nadaljuje ob treh in en četrt.

Dr. Müller nasvetuje odsek, ki bo pazil na koristi slovenskega odvetništva in ljudstva o priliki reforme civilnopravnega reda in drugih bližnjih novel. Opozarja na nedostatke bagatelne postopanja, ki je dandanes brez remedeja, na hibe zamudnega postopanja, postavitve v prejšnji stan, postopanja pred najvišjim sodiščem. Število revizij se hoče znižati, da se sodišču olajša delo; omejitve prizivnih predmetov po vrednosti (nad 1000 in 2000 K) bi pa bila v veliko škodo strank. Protivi se laičnim prisodnikom, ki bi sodili po čutu, ker je proti vsaki poroti sploh.

Dr. Hrašovec poroča obširno o justičnih razmerah na Štajerskem. Nazadovani v jezikovnem oziru nismo, napredovali pa tudi ne. Neki uradniki, kadar ni kontrole, naše pravice zapostavljajo. Slovenske sodnike se izpodriva in nadomešča z nemškimi. So kraji, kamor sploh slovenski sodniki ne pridejo več. Vsa imenovanja zadnjega leta so bila v prilog nemški stranki. Navadno se mesta niti ne razpisujejo. Disciplinarni svet je pristransk (slučaja Lašič in Paulitsch). Povsod vlada kaos, ni pravega reda; vsak uradnik dela, kar hoče. Da bi se razmere predrugačile, si pod Hochenburgerjem ne moremo obetati. Če pa pazno zasledujemo vse krivice, smemo vseeno pričako-

vati uspehov. Pomoč mora priti z naše strani. Govornik sklepa, da smo v 25-letnem boju vendar marsikaj dosegli. Rešili smo n. pr. slovensko zemljiško knjigo. Govornik predlaga, naj se sestavi kratek promemoria članom budgetnega odseka in naj se v njem letos spravi v razgovor in predlaga resolucija glede slovenskih razsodb najvišjega sodišča. Če to dosežemo, bomo storili precejšen korak naprej. Obvelja.

Notar Hudovernik poroča, da je v prejšnjih letih zasledil samo eno slovensko tožbo finančne prokurature, in to je vložila v imenu kranjskega deželnega zaklada. — Dr. Kokalj predlaga odločen protest proti germanizatorični tendenci finančne prokurature. Predsednik opozarja na možati korak deželnega odbora, ki je odklonil vsako nadaljno zastopanje po finančni prokuraturi.

Blagajnik dr. Kokalj poroča, da je bilo v zadnjem upravnem letu dohodkov 1190 K, izdatkov 145 K 3 h, prebitka 1044 K 97 h. Vsa imovina skupaj znaša 5424 K 97 h, ki je do maleda (24 K 97 h) naložena na vinkulirano knjižico »Ljubljanske kreditne banke«.

Na predlog dr. Švigelja se odboru izreče absolutorij.

Pri volitvi odbora se voli predsednikom na predlog dr. Majarona per acclamationem dr. Triller. Ostali odbor se istotako izvoli per acclamationem, in sicer ostanejo vsi dosedanji odborniki, razun dr. Leskovarja, ki se je preselil v Maribor. Na njegovo mesto se izvoli odvetnik dr. Schweitzer.

Nekaj pred 5. uro zaključil predsednik zborovanje z zahvalo udeležencem.

† Anton Medved.

Mrtvaški zvon, kako tesno srce ob glasih bije tvojih! Nekdo je zopet mir dobil po hudega življenja bojih.

Anton Medved je umrl. Ko je v zgodovinski, starodavni turjaški lipi, v kateri senci je zamislil toliko krasnih pesmi, poganjalo nanovo pomladno življenje, ko so mu z lipinih vej prvi pomladni tički zvrgoleti skozi okno svojo pozdravno pesem in ga vabili v svoj veseli zbor, tedaj je izdihnil naš pesnik-mislec, njegova globoka, akordov polna duša je odhitela proti nebu. Ti zlati solčni žarki, ki so še vselej zanetili v njegovi sanjavi duši novo moč, da se je vzpnel nad bolest in tugo, ga niso mogli več ogreti. V njegovem svitu je obledel in onemel. Na krilih pomladnih sapic je odletel njegov duh v večno, solnca in toplote in mirne sreče polno neminljivo pomlad ...

Bil je pesnik po božji milosti, ki se mu je misel neposredno vlivala v harmonično, zvonečo pesniško obliko. Medvedova dikcija je nekaj posebnega. Tako krepko, polno klenega zrna je vse, kar nam pove: Njegova lirika je moška, v razločnih konturah nam slika svoja čuvstva in svoje misli. Kajti čuvstvenost je pri njem očiščena v ognju kristalnega razuma. Ne kot senca, ki se boječe vleče ob robu meglenih gor, ampak kakor čist vrelec, ki s silo privre na dan iz sveže skale izpod jasnih lednikov, bleščečih se v svitu poldanske svetlobe, tako mu privre beseda na dan. Njegov verz je kakor iz granita vsekani, vsaka beseda kakor glas pozavne v orkestru.

Beti mi je povedala, da mama samih skrbi celo noč ni zatisnila očesa, ker me ni bilo domov, pa zdi se mi, da to ni bilo posebno pametno, saj je lahko vedela, da se mi nič ne pripeti. Čakala sva nekaj časa, a naposled naju je premagal spanec; jaz se prvi zbudim, sunim svojega tovariša pod rebra ter mu rečem: »Vilček vstani! Pravi čas je! Poglej, že se dani!«

Pritipala sva se do stopnic in tam z vso močjo vlekla za debelo zvonovo vrv; zvonilo je kot bi celo mesto gorelo.

Meščani so planili iz postelj ter se v največji naglici oblekli. Slišala sva, kako so tekali po ulicah in hlastno izpraševali drug drugega: »Kje pa gori? Ali ti kaj vidiš?« Gorostasna burka! V desetih minutah je bilo več ljudi na cesti kot na dan sv. Rešnjega Telesa pri procesiji. Birič je pritekel gledat, kdo zvoní, a bil je zelo smešen, ker je imel desno nogo že v škornju, leva je bila pa še bosa. Ko je naju zagledal, je od začudenja pozabil zapreti usta in zijal naju je, kakor da naju prvič vidi.

Vprašal sem ga, če ne vé, kakšen dan je prvi april, a razjezil se je tako, da me je tresel in mikastil, kakor bi imel otep slame v rokah. Mladi advokat gospod Špring se je pa krohotal na vse grlo ter mu ukazal: »Ne zamerite dečkoma in izpustite jih; ne jezite se,

če sta vas potegnila, saj sta nas druge tudi. Živela dečka, celo mesto sta potegnili! Kar se mene tiče, vama prav nič ne zamerim.«

Ljudje so se torej zopet razšli in šele sedaj spoznali, kako površno oblečeni so prišli na ulico; posebno pa se jezila gospica Hauk, ker je v nočni omarici pozabila svoje zobe in gospod Apronc, ki je pozabil zakriti svojo velikansko plešo.

Šel sem domov z očetom, ki pa ni bil prav nič jezen in pri zajutruku mi reče Elza: »Gotovo si zelo lačen, Jurček, ker si tako zgodaj vstal, tukaj imaš cvrtje.« Sveže cvrtje zelo ljubim, posebno pri zajutruku in zato sem pogumno zasadil zobe v ta biser kuhinjske umetnosti.

»Kako staro, trdo in neokusno cvrtje ste mi pa dali.« sem rekel, toda že so se vsi krohotali, kar jih je bilo pri mizi. Beti mi je pozneje povedala, da je Elza pomočila platnene krpice v jajce in mi jih ocvrla. Le čakaj!

Nekdaj sem bral v časopisu, kako marsikoga lahko potegnemo, če mu nalašč podvržemo prazno denarnico. Sklenil sem, da tudi to poskusim. Prazno denarnico moram vreči na tla in potem skrit čakati, kdo jo pobere. Ko sem si torej česal lase, predno sem moral v šolo, sem brzo smuknil v ma-

mino sobo in iz pisalnika izmaknil denarnico. Notri je bil samo en bankovec in zato sem jo lepo nabasal s praznim papirjem, da je bila rja vseh strahov napeta; šel sem nekoliko preje v šolo, da poskusim, kako se mi obnese najnovjša šala. Denarnico sem položil na tlak in se hitro skril za bližnji zabo, ker sem videl, da prihaja proti meni star kruljav berač. Res jo je zapazil in se le nekoliko ozrl krog sebe, potem jo pa hitro pomašil v žep in odšel naglo, da ni bil prav nič več podoben prejšnjemu šepastemu ubožku. »Le čakaj stari potepuh« sem si mislil, »to se boš jezil, ko denarnico odpreš!«

Nato sem se odpravil v brzojavni urad, ker sva z onim uradnikom najboljša prijatelja, in ko slučajno ni pazil, sem si izposodil od njega nolo papirja in kuverto. Šel sem potem hitro k Tinčku Črne, ker zna veliko lepše pisati nego jaz in ta mi je napisal: »Doktor Mor, pridite takoj, ker je Lili zelo bolna — vsi smo že obupali. Montag.« To pismo sem dal prvemu dečku, da ga je nesel v lekarno, kajti ravno lahko je še vjel prvi vlak, če bi se požuril; sam sem pa tekla na kolodvor in v svojem skrivališču se smejal, da me je trebih bolel, ko je doktor prisopel k vlaku. Za počiti! Imeniten dovtip!

Vedel sem, da se bo pustil zape-

ljati, ker so bile one besede napisane na brzojavni polji. Šolo sem sedaj itak že zamudil in sklenil sem, cel dan izostati. Vzel sem iz žepa svoj cekin in ga s črevljarsko smolo prilepil na tlak. Nekateri so ga z prsti hoteli odtrgati od tal, toda odrgnili so si le kožo, naposled je pa prišel nek dolgin in ta je vzel svoj žepni nož ter cekin odluščil; široko se je zarežal ter jo odkuril — pfuj!

Ali ni tak človek navaden tat? Potem sem šel mimo Kernove hiše in ker sem gospo videl v veži, sem jo hitro vprašal, če že vé, da je njen mali Milanček ravnokar v vodo padel. Zakrivila je in se zvalila po tleh, kakor bi jo bil s sekuro udaril. Norica! Ali se ni mogla domisliti, da je bil prvi april?

Bil sem že zelo lačen, ker zjutraj radi onega presnetega cvrtja nisem skoraj nič jedel; vzel sem torej iz torbe malico, ki mi jo je Beti dala za v šolo. Bil je lep, diven izrezek, kakoršnega še nikdar nisem zametoval. Vsedel sem se na bližnji drevesni stor ter čvrsto ugriznil. Pfuj, — bilo je pečeno žagane! Izbrusil sem grizljaj iz ust ter vse skupaj vrgel v travo. Dobro vem, da mi je to zopet Elza napravila. Da se maščujem, sem se podal k vrtnarju, me ne pozna, ker je komaj šele začel svojo obrt v našem mestu.

Pri Medvedu prevladuje refleksija. Izrasel je sam iz sebe. Zato ni bil odvisen od tega, kar se je godilo okoli njega. Ni ga vznemirilo, če so drugi označevali, da so našli nova pota in jim je množica sledila, hlepeč po izrednem, nečutenem. Medved je bil klasik po duhu in po stvarjanju. Tisti mir, ki je znak prepričanja, ga je brez omahovanja ohranil na visoki poti prave vekovečne poezije. Ko je zavladala pod prvimi vtiski novih struj v kritiki splošna negotovost in je okus občinstva begal po daljnih meglah za blatnimi misteriji in bolnimi dušami, ko je poezija izgubila vse svoje prejšnje znake, zvočno harmonijo, svojo mero, ko so ji z zaničljivim smehom vzeli vse zakone lepote, ves zdravi smisel in vsak krepki dar srca, tudi tedaj se Medved ni premaknil za las.

O ne! Obsodbi vsaki ne prikramam... S planine svojo pot si dela plaz. Ideja krepka najde svoj izraz, le rime njej slede, ne ona rimam.

In res: V ideji je Medvedova moč. Kakor noben slovenski pesnik, je Medved pesnik nad stvarjo zmagujoče ideje.

Na življenje gleda z bolestjo spoznanja in prevar. Morda je v svetovni literaturi težko najti pesnika, ki bi prevare življenja tako globoko občutil, tako pretresljivo opeval, kakor Medved. To niso sladke tožbe Petrarkove, ni vrstolovlje Byronovo, ni tožna melanholija Lenaua — to je mnogo več, bolj človeško, bolj božanstveno, bolj ozkovo: to so tožbe Jeremijeve, v katerih je neskončna bolest ožarjena s preroškim svitom. Spomin mu je najhujši mučitelj. Skeleče bolečine brezupnih dvomov ga uničuje v temni noči, ko beži od njega spaneč in stopa pod njega kot neusmiljena pošast spomin na vse, kar je videl, doživel, prestal. Ti tužni glasovi zvane tako bridko, tako pretrepljivo v polnozvočnih strunah njegove lire.

Prišla so leta bojev, prevar in bolesti. V bolečinah se je njegova duša očistila. Krčeviti obup se je ublažil, viharjev sila je pojenjala, in zmagovito se je dvignil spoznavajoči duh v jasnem razumu nad temnimi razvalinami:

V bridkostih se sodi spoznanje.
Veseli plenjava klasje žanje,
kdor seme je sejal s solzami.
Prevare strup človeštvo vzdrami,
da se prahu otrese zmot,
ukrene novo solnčno pot.

Tudi on se je dvignil. Kot junak, prerok svojega rodu:

Pod mano temni grajski jarek,
nad mano jasni solnčni žarek,
za mano v temi bojni jek,
pod mano v svitu — zlati vek!

Kot lirik je bil Medved filozof. Od pri njegove poezije na katerikoli strani, povsod ti zazveni na uho jasni glas, v njem pa počiva globoka, včasih kar presenetljivo duhovita misel. Nič navadnega, vsakdanjega, vsaka beseda je ženijalna. Pa Medved je tudi epik in dramatik. Kakor ima uprav suvereno v oblasti vse krasote slovenskega jezika, je tudi globoko prodrl v zgodovino svojega naroda, ki jo speva v pesmi in stavi rojakom pred oči na gledališkem odru.

Medved je pesnik »Dom in Sveta«. Ko je pokojni dr. Franc Lampe ustanovil »Dom in Svet«, mu je bil Medved med prvimi sotrudniki, njegova opora, njegov ponos, njegova nada. Z moško zvestobo je ostal Medved pri tem listu, ki ga je obogatil z nešteti biseri svoje poezije. Medved je s svojim slogom silno vplival na sodobno sloven. literaturo. Ta vpliv je večji, nego se na prvi pogled vidi. Visoki, plemeniti, uprav klasični slog Medvedov, ki je ostal neizpremenjen v vseh zmotah dnevnih mod, je držal na višini naše leposlovje. To je njegova neoporečna, uprav zgodovinska zasluga.

Medvedovih poezij sta izšla dva zvezka, v posebnih knjigah tudi tragediji »Kocijana« in »Za pravdo in srce«. Mnogo poezij je pa še, ki niso zbrane v teh publikacijah.

Tolikokrat je zrl v svojih poezijah smrti v lice! Z njo se je pogovarjal, ona mu je povedala marsikatero poetično skrivnost. Zdaj ga je zagnila s svojim plaščem in poljubila na blede lice. V soboto ob 7. uri zvečer je zatislil oči.

In ko stojimo ob njegovi rakvi, nam prihajajo na misel besede, ki jih je zapel ob grobu svojemu prijatelju Bogdanu Venedu:

Mladostni mož, molčeči mož,
iz duše se nam toži...
natrgal si nam lepih rož,
sam sličen — mrtvi roži.

Anton Medved je bil rojen v Kamniku 19. maja 1869., v mašnika posve-

čen 23. julija 1892. Bil je v različnih župnijah kaplan, dokler ni dobil župnije Turjak, na katero je bil nameščen v aprilu 1908. Pogreb bo na Turjaku jutri ob 9. uri dopoldne, nakar truplo prepelejo v Kamnik, kjer bo umrli pesnik pokopan jutri ob 4. uri popoldne.

Kakor se nam poroča, je pesnik umrl na akutnem napadu na čreva. Obol el je nakrat na zamotanju črev in sicer je bila to, kakor je izjavil dr. Šlajmer, ki je bil pri njem v soboto, posledica bивše operacije. Vsaka zdravniška pomoč je bila brezuspešna.

Dnevne novice.

+ **Shoda S. L. S. v Zagradcu in Ambrusu.** Dr. Lampe je govoril včeraj v Zagradcu in Ambrusu. Glede za k o n o v, sklenjenih od deželne zbornice kranjskega, je izjavil: »Da se niso obširni zakoni od cesarja potrjeni, ni čudno, ker niso vsi niti še odposlani vladi, kajti treba jim je priložiti obširne stenografske zapiske, ki še niso gotovi. Nasprotniki sicer zahrbtno delajo, da bi Najvišjo sankcijo preprečili. A mi smo gotovi, da bodo naša načela zakonito uveljavljena. Ako bi se centralna vlada zaradi kakega formalnega pogrška ali kake nebitvene določbe branila predložiti naše zakone cesarju v podpis, smo pač pripravljeni sprejeti opravičeno izpremembo. V bistvenih stvareh se pa ne udamo niti za las. Poslabšati zakonov kmetom v škodo ne bo nikdar privolilo naše zastopstvo.« Dalje je pojasnil dr. Lampe zadevo »železnice«. Sviri pred vsako špekulacijo s posestvi. Nihče naj zdaj ne prodaja svoje lasti, pa tudi ne kupuje, kajti taka špekulacija se rada ponesreči! Tujcem pa zdaj sploh ničesar ne prodati! Kataster v o d n i h sil bo izdelan tudi za Krko. Posestniki vodnih pravic ob Krki naj nikar tujcem ne prodajajo! Kadar bo železnica stekla, bodo krške vodne sile poskočile v vrednosti. — **Vodovod za Suho Krajino** je zagotovljen. Začelo se bo takoj z izdelavo podrobnih načrtov. Deželni odbor bo poskrbel, da se olajša interesentom plačevanje njihovega prispevka, ki bo znašal itak samo eno petino celih stroškov, čim najbolj. Z velikim veseljem so sprejeli Krajinci to vest.

+ **271 kron 87 vinarjev** je spravilo včeraj skupaj 800 udeležencev liberalnega shoda v »Mestnem domu«. Nekoliko večjega efekta bi bilo po gromenju in reklamah v »Narodu« pač pričakovati. Govorili so na shodu: Svetec, dr. Mandić, Prosekar, dr. Rybař, dr. Koderman, župan Kobentar in dr. Tavčarica, ki je predlagala resolucijo. Shod je bil pod vtiskom sobotnega »Slovenca«. Bilo je res nekoliko komično čuti jeremijade o potrebi skupnega narodnega dela od tistih, ki dobro vedo, da so liberalci povzročili na skupščini v Bohinjski Bistrici razkol v družbi in da naša stranka pač ni tako naivna, da bi molčala, ko se njene pristaše vrže iz odbora. Vseh posledic so bili in bodo krivi liberalci! Če se liberalcem radi liberalnih grehov zdi vredno še »manifestirati«, je to stvar pokvarjenega okusa. Znani liberalni pospeševalci družbinih koristi g. Lenarčič se je pred shodom odpeljal iz Ljubljane.

— **Učitelj Jelušič umrl.** Iz Pulja poročajo: V petek je umrl v Zagrebu po daljši in mučni bolezni učitelj tukajšnje šole sv. Cirila in Metoda za Istro, gospod Ernst Jelušič. Pokojnik je bil blaga duša in izvrsten vzgojevalec slovenske dece. V vseh tukajšnjih hrvaških in slovenskih krogih je bil pokojnik radi svojega mirnega, a odločnega nastopa jako priljubljen. Težko ga bo pogrešala slovenska deca. Lahka mu zemljica!

+ **Loč. — Proti poudinjm.** Dela za odvajanje povodnj v starotrško-loški dolini se bodo letos iznova pričela. Država in dežela sta svojo podporo določili.

— **Istrska deželna razstava.** Dne 1. maja se bo slovesno otvorila prva istrska deželna razstava v Kopru.

— **Pohvalo od vojnega ministrstva,** oddelka za vojno mornarico je dobilo moštvo vojne ladje »Nadvojvoda Ferdinand Maks«, ker je, kakor je bilo že zadnjič poročano, ukrvalo v 2 urah 30 minut 1050 ton premoga, to je 420 ton na uro, in pobilo s tem rekord angleških mornarjev, kateri je znašal le 300 ton na uro.

— **Smrtno ponesrečil** se je v Družinski vasi, župnije Bela cerkev, dne 12. t. m. Franc Kukman, star 32 let. — Peljal je voz listja iz hoste; hoteč obsteči nagnivši se voz — zvrnil se je isti nanj ter ga tako pritislil, da je v kratkem na notranjih in zunanjih poškodbah izdihnil, prejemši poslednje sveto olje. — Bil je skozi več let vrl cerkveni

pevec. Bog mu bodi usmiljen plačnik; užaljenim staršem pa tolažnik!

— **»Tihotapel« v Novem mestu.** V soboto, 12. t. m. so vprizorili v »Narodnem domu« v Novem mestu ljudsko igr o »Tihotapci«. Igralo se je jako povoljno. Nekateri izmed igralcev, ki so nastopili to pot prvič na odru, kažejo izvrsten talent ter obetajo postati izborna moč našega odra.

— **Vsled bolezni izvršil samoumor.** V četrtke zvečer so našli pod utrdbo Bourgnignon tapetnika Matija Lužarja obešenega. Že popoldan je sin nesrečnika javil policiji, da očeta ni bilo ob 5. uri, kakor navadno, od dela domov in da se je bati, da bi si kaj ne naredil, ker je bil zadnje dni nenavadno žalosten in otožen. Slutnja sinova se je uresničila. Nesrečnika je gnala v smrt najbrže huda bolezen.

— **Izguba »Dalmacijec«.** Kakor se čuje, ima parobrodna družba »Dalmacija« zadnje poslovno leto 250.000 kron izgube. To občutno izgubo so povzročila nenavadno velika popravila parobrodov tekom zadnjega leta.

— **Mednarodna lovska razstava na Dunaju.** Poziv deželne komiteja kranjskega za prireditev I. mednarodne lovske razstave na Dunaju na činitelje, katerih naloga je reprezentirati kranjsko deželo, ter na požrtvovalno prebivalstvo dežele, naj omogočijo udeležbo naše lepe kronovine pri razstavi s prostovoljnimi prispevki, ni ostal brez uspeha. Lepo svoto je prispevala dežela Kranjska, katera je dala za pripravljalne stroške 2000 K, mesto Ljubljana ter trgovska in obrtna zbornica, kateri ste prispevali po 500 K. Po 200 K so dali: gozdarsko društvo za Kranjsko in Primorsko, komenda nemškega viteškega reda in kranjska industrijska družba, ter 20 K kmetska posojilnica na Vrhniki. Ostali prispevki do 18. februarja t. l. so sledeči: Knez Hugo Windischgrätz, knez Karl Auersperg po 1000 K, knez Schönburg - Waldenburg 600 K, Karl baron Born, Friderik baron Born po 500 K, Oto baron Apfalter, Rudolf grof Chorinsky, Božidar baron Schwarz, dr. I. Seligstein, dr. Ian Tavčar po 200 K, Otomar Bamberg, Franc Galle, Herman Gorany, Ivan Hrihar, Ivan Kosler, Leopold baron Lichtenberg, Anton Lukmann, Emerih Mayer, Olga Rudesch - Kosler, Anton Rudesch po 100 K, Karl vitez Hollega, dr. Valentin Krisper, Ivan Krisper, Josip Krisper, Robert Kolmann, Karl Mayer, Friderich baron Rechbach, dr. Karl Schmidinger, Josip baron Schweigel, Leo Souvan po 50 K, Moric Hladik 40 K, dr. Eduard Brettl, dr. Ivan Lavrenčič, Josip Luckmann, Franc Urbanc po 30 K, Janko vitez Bleiweis Trsteniški, Demeter vitez Bleiweis Trsteniški, Viljem vitez Laschan pl. Moorland, dr. Hubert Souvan po 25 K, Anton Feigler, dr. Friderik Lukan, Henrik Schollmayer Lichtenberg, Josip Schauta po 20 K, Franc Avčin, Franc Pavlin, Ivan Presel, Viljem Putick, dr. Leo Stare, Karl Stüdel, Anton Tonejc, dr. Ivan Vrtačnik, Paul pl. Zhuber po 10 K, Fr. Hren, Julij Treo po 5 K, Feliks Justin 2 K. Ker dosedaj vplačani prispevki še daleko ne krijejo potrebščine, najmanj 19.000 K, obrača se deželni komite na širše kroge prebivalstva s prošnjo, da omogočijo patriotično namero s po možnosti visokimi nadaljnimi prispevki.

— **Mlekarska šola na Vrhniki.** Novi tečaj se prične 15. aprila t. l. in bode trajal pet mesecev. Na šoli se podučuje splošno mlekarstvo in sirarstvo, kemija, fizika, bakteriologija, nauk o strojih in parnih kotlih, knjigovodstvo, združništvo, spisje, slovenski jezik, zakonodajstvo, računstvo, živinoreja, pridelovanje krme in trgovsko znanje. Z šolo je zvezan internat. Namen šole je izvežbati dobre voditelje mlekarn in inštruktorje živinorejskih zadrug. Nekateri revnejši učenci dobijo deloma popolnoma prosta mesta, deloma polovico-prosta.

— **Promoviral** bo dne 16. t. m. na vseučilišču v Gradcu za doktorja prava g. Vladimir Komavli iz Gorice.

— **Namestu venca na grob prijatelju-pesniku Antonu Medvedu** je daroval gosp. Slavko Ravnikar »Narodni obrambi« 10 K. Hvala iskrena! — Naj bi ta vzgled posnemali mnogi ter se ob vsaki priliki spominjali naše »Narodne obrambe«!

— **Umrl** je po dolgi bolezni g. Franc Pa je k, posestnik in župan vasi Luče pri Žalni.

— **Visoka starost.** V Trstu je umrla 101 leto stara vdova Marija Pegan.

Štajerske novice.

š Morilec kancelista Kruharja prijet? K smrti kancelista Kruharja se nam poroča iz Brežic, da je brežiško orožništvo aretovalo delavca Bogdano-

viča iz Rajhenberga, ker je močno osumljen, da je umoril in oropal sodniškega kancelista Kruharja, ko se je vračal domov z neke komisije. Pri Bogdanoviču so namreč našli umorjenčevo suknjo. Denarja in ure z verižico še niso zasledili, vendar se misli, da je osumljenec kam skril te predmete. — Bogdanovič je sedaj v zaporih okrajnega sodišča v Brežicah ter ga bodo izročili okrožnemu sodišču v Novem mestu.

š **Socialni tečaj**, ki se je vršil februarja pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, ne dá miru tamošnjim nemčurjem in liberalcem. Naredili so neko ovadbo na orožništvo, katero sedaj poizveduje pri udeležencih, če se je res »hujskalo« na tečaju proti našim nasprotnikom. Mi se čudimo pridnosti šentlenartskih orožnikov, ki s tako skrbjo poizvedujejo o podrobnosti tega tečaja. Ali so v službi nemčurjev?

š **14-letni pred porotnim sodiščem vsled umora.** 12. t. m. je stal pred mari-borskim porotnim sodiščem 14-letni Anton Ajdnik, rojen v Sp. Poljskavi, ki je bil nazadnje delavec v tovarni za stole v Peklu. Dne 11. februarja t. l. je popoldne med odmorom zadal z nožem v hrbet svojemu sodelavcu Keg u, ki se je za šalo z nekim drugim metal, več ran, vsled katerih je Keg u izkrvavel in umrl. Obsojen je bil Ajdnik na dve leti težke ječe.

š **Pozor pred semanjskimi sleparji!** Na živinskem semnju v Št. Juriju pri Celju je 10. t. m. prišel h kmetu Mihae ku Sketu iz Mestinja nek neznanec ter ga povabil, naj si gre ogledat krave. Ko je šel kmet z njim na cesto, je pritekel za njima nek mož, ki je izgubil poleg njiju listino in tek el, kljub klicanju naprej. Sketov spremljevalec je nato spravil listino. Čez nekoliko časa je prišel omenjeni možakar nazaj ter zahteval od obeh listino. Sket mu je pokazal listino, v kateri je imel 1000 K za prodano živino. Naenkrat je potegnil oni, ki je izgubil listino, iz žepa revolver ter zahteval od Sketa, naj sezuje škornje. Med tem pa je Sketov spremljevalec imel priliko, da mu je ukradel iz listnice 1000 kron. Ko je stal Sket na cesti bos, je pobegnil drugi tujec, Sketov spremljevalec pa je tek el za njim, kot bi ga zasledoval. Lopova imata s seboj vedno bolj slabo oblečenega moža, ki ga izdajata za svojega gonjača, a je v resnici samo za stražo pri njunih napadih. Sleparska trojica se že dalje časa klati po semnjih, navidezno barantajo za živino, a kupijo nikoli nič. Na ta način zvedo, kdo je prodal in kdo ima denar. Eden je okoli 35 let star, precej velik in bolj suh, podolgastega obraza z bolj svetlimi brki in črnimi lasmi. Drugi je nekoliko starejši, srednje velikosti, rjavega obraza ter nosi kratko rjavo suknjo z baržunastim ovratnikom. Klobuk ima črn z ozkimi krajevci. Tretji slepar je majhen, 30 let star, obrit in slabo oblečen.

Ljubljanske novice.

lj **Javno predavanje.** Opozarjamo na javno predavanje, ki se vrši jutri ob pol 8. uri zvečer v S. K. S. Z. Predava g. Anton Svetek.

lj **XLVI. občni zbor »Slovenske Matice«** bo v ponedeljek dne 21. marca t. l. ob 8. uri zvečer v Ljubljani v veliki dvorani »Mestnega doma«.

lj **Umrla** je v nedeljo zjutraj ob 1/4 na 7. uro gospa Antonija Volta, blaga mati g. Antona Volta, blagajnika »Gospodarske Zveze«, v 70. letu starosti. Pogreb rajne bo v torek, 15. t. m., ob pol 5. uri popoldne. Vzorna mati in dobrotljiva gospodinja mnogih revnih dijakov, naj počiva v miru in naj pri Bogu uživa večno plačilo!

lj **Ženski oddelk »Slovenske kršč.-soc. zveze«** vabi svoje članice k pogrebu dolgoletne zveste družvenice gospe Antonije Volta. Pogreb bo jutri ob pol 5. uri popoldne.

lj **Uradniki »Gospodarske zveze« v Ljubljani** so darovali namesto venca umrli gospe Antoniji Volta, mamiči kolega gospoda Volta, 15 kron za »Slov. kršč.-soc. zvezo v Ljubljani«.

lj **Smrtna kosa.** Pokopali so danes solicitorja dr. Tekavčičevega g. Ivana K o c j a n a, ki je po daljši bolezni umrl v tukajšnji deželni bolnici. — Umrla je na Kongresnem trgu št. 16 Lotti Fritz. — Umrl je oče tenorista slovenske opere g. Fiala.

lj **V Allandu pri Badenu** na Spodnjem Avstrijskem je dne 11. marca t. l. umrl za pljučnico v 33. letu svoje dobe Franc G r o š e l j, pomorski komisar II. vrste, rodom Ljubljancan.

lj **Ljubljancan Kordich — pustolovec, aretovan na Dunaju.** V nekem dunajskem hotelu so aretovali 10. t. m. nekega starejšega moža, ki se je javil kot Albert Milost, gledališki igralec. Dognalo se je, da se je naznanil z na-

pačnim imenom ter da je identičen z 32-letnim Albertom Kordich, rojenim v Ljubljani in bivšim knjigovodskim pomočnikom. Kordich je pri mednarodnih policijskih oblastih zaznamovan kot slepar, tat in pustolovec ter mu je tudi prepovedano bivanje na Nižjem Avstrijskem. Kot dr. Albert Kordich se je po mnogih mestih izdal za učenjaka ter predaval o južni Afriki. Nazadnje je nastopal v Desovu na ondodnem gledališču kot igralec pod imenom Albert Milost. Izročili so ga landstrasskemu okrajnemu sodišču na Dunaju, ker se je naznanil napačno. Medtem poizveduje policija po Kordichovem življenju. Doslej se je dognalo, da je že precejšnje število let predsedal po raznih ječah. Na Dunaju je pred večimi leti nastopal kot doktor kemije in ameriški raziskovalec, imel predavanja ter končno osleparil neko damo za vse njeno premoženje. Za to je bil obsojen na 8 mesecev težke ječe. Kordich je tudi nastopal kot profesor nemškega prava afriški potovalec, doktor filozofije in po burski vojni kot častnik iz burske vojske. Prirejal je številna znanstvena predavanja po raznih društvih, in ko je bil v začetku leta 1906. aretovan, je ravno prejel od nekega velikega društva pismeno zahvalo in priznanje za njegovo učeno predavanje. Ko je bil Kordich zadnjikrat obsojen, so ga oddali v ljubljansko prisilno delavnico, kjer se je še bolj izobrazil v raznih visokih znanostih.

Ij Novi prelaz na Martinovi cesti je bil danes odprt javnemu prometu.

Ij Slovensko deželno gledališče. Za jutri določena premijera Goldmarkove opere »Sabska kraljica« se vsled več ovir ne more vršiti (g. Lipnicki je dal slovo slovenskemu gledališču in odšel iz Ljubljane) ter se poje zato zadnjič v sezoni elegantna Fallova opera »Ločena žena« za par-abonente.

Ij Policija je prišla nekega Viljema Pestatorja, ki je minoli teden povzročil, da je sokriv telesne poškodbe Ivana Kovača iz Skaručne, o katerem smo poročali, da so mu v gostilni pri »Panju« vlivali, da je pri mizi zaspal, vodo za vrat. Prebudivši se, je moral Kovač bežati iz gostilne. Med potjo pa je padel in se tako poškodoval, da so ga morali prepeljati z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Ij Javno nasilstvo. V soboto ponoči si je v neki gostilni na Dolenjski cesti skočilo v lase šest gostov. Ko je napravil na lice mesta došli stražnik mir, so potem gosti odšli in se na ulici zopet spopadli. Karol Janc se pa tega ni hotel udeležiti in je šel zadevo naznaniti v policijsko stražnico. Za njim pa pridrvi 20letni hlapec Fran Mikec in se Janca kar v stražnici loti. Stražnik je seveda proti Mikecu takoj nastopil, a naletel je na slabo. V trenutku je Mikec izvelkel iz žepa zaprt nož in vdaril z njim varnostnega organa po glavi. Mimo je prišel ravno organ družbe za zaklepanje vrat in ko je čul v stražnici vrišč, je priskočil na pomoč in pomagal telesno poškodovanemu stražniku hudega Mikeca ukleniti. Nato je bil odveden Mikec na magistrat, odkoder so ga oddali deželnemu sodišču.

Ij Aretovan je bil neki Anton Fiala, ki je te dni prišel na Starem trgu v neko hišo »vodo pit« pri tem pa vzel saboj navadno sekuro. Dolže ga tudi drugih tatvin. Oddali so ga sodišču.

Ij Pogoni po ljubljanskih gozdech. Mestna policija je napravila kakor v petek tudi v soboto pogon v tivolskih gozdih in se prepričala, da je sedaj očiščen gotove golazni. Tudi včeraj je bil pogon v Mestnem logu, kjer je bil zasačen iz mesta izgnani Franc Fajdiga rodem iz Mekin in neki Johann Karol, katera bodeta oba za nekaj časa preskrbljena z ričetom. Tedaj Golovec, tivolski gozdi in Mestni log so sedaj mrčesa izčiščeni.

Ij Izgubil se je včeraj dopoldne zlat medalijon, vreden 30 K. Kdor ga je našel, naj ga blagohotno prinese v naše uredništvo.

SRBSKI KRALJ NA POTOVANJU.

Srbski zunanji minister Milovanović se je mudil osem dni Carigradu, da pripravi vse za carigradski obisk srbskega kralja, ki kakor znano obišče po peterburškem obisku turškega sultana. Gotovo je, da dovoli Turčija železnico Donava — Jadransko morje. Milovanović je hotel pridobiti Turčijo za zvezo, ki bi bila naperjena proti Avstro-Ogrski, a Turčija se je izjavila proti in hoče hoditi svoja pota, zato bo po Rusiji projektirana balkanska zveza obsegala zgolj Srbijo, Bulgarijo in Črno goro. Po carigradskem obisku obišče Peter najbrže tudi Sofijo. **Sultan Mehmed namerava vrniti obisk srbskega kralja v Beogradu.** Kralj Peter ostane v Carigradu pet dni, obišče tudi Solun,

kjer ostane en dan. Bulgarski car obišče sultana 30. t. m. v Carigradu. Na čast srbskega in bulgarskega vladarja priredi Turčija vaje I. armadnega zbora.

Telefonska in brzojavna poročila.

DR. LUEGERJEV POGREB.

Dunaj, 14. marca. Takega pogreba, kakršnega je imel rajni dunajski župan dr. Lueger, tudi Dunaj še ni videl. Na mrtvaškem odru je ležal dr. Lueger tri dni. Včeraj so pustili k njegovemu mrtvaškemu odru, katerega je krasilo 1500 vencev, 100.000 oseb. Tu so bili zastopani vsi sloji: poleg visokega plemiča pripusti meščan, poleg častnika navaden vojak. Ampak vse je prekašal današnji pogreb, ki je prekašal pogrebe vladarjev. Cesar, nadvojvode in nadvojvodinje, zastopniki ptujih vladarjev, so se udeležili dr. Luegerjevega pogreba. Prestolonaslednik Franc Ferdinand, ki se mudi na Brionskih otokih, bi se bil tudi rad udeležil Luegerjevega pogreba, a ker so njegovi otroci bolni na ošpicah, je na svet zdravnikov opustil svoj načrt. Že ob šestih zjutraj so ljudje stali na ulicah in čakali spreveda. Ob osmi uri zjutraj se je razpostavilo po cestah vojaštvo.

Dunaj, 14. marca. Ob pol 12. uri dopoldne se je otvoril pogreb. Mestna hiša kaže žalobno podobo. Plinove svetilke, obdane s črno tkanino, so vse prižgane. Zbor dunajske pevske zveze je srce pretresujoče dovršeno prednašal Suppejevo pesem: »Ruhe, müder Wanderer«. Nato je župnik votivne cerkve prelat Mord z obilo asistenc blagoslovil mrljica. Med cerkvenim blagoslovom je na mostovžu trobilo na pozavne 16 trobentačev žalobno koračnico iz »Götterdämmerung«. Med zvonjenjem vseh dunajskih zvonov so dvignili težko krsto na galavoz. Predno se je pričel pogreb premikati, je izpregovoril dunajski podžupan dr. Neumayer nekaj besedi rajniku v slovo. Mogočni izprevod se je pričel nato premikati. Pogreb so otvorili ognjegasci, sledila so odposlaništva uslužbencev mestnih podjetij z v črno tkanino zavitimi zastavami, veliko pevskih društev, deputacije društev, korporacij, strokovnih društev, katoliške dijaške zveze v žalobnih oblekah, duhovni redovi in dunajske fare, 18 voz z venci, veliko vencev so že odpeljali ponoči na pokopališče. Nato se je pripeljal galavoz. Stražili so ga z bakljami v rokah: 16 uradnikov predstvenega urada, 16 katoliških dijakov, 8 meščanskih strelcev, 8 strelcev Deutschmeistrovega polka in 16 slug v gali. Uslužbenci mestnega pokopališkega zavoda so nosili župansko zlato verigo in rajnikove redove. V šestih kočijah so se nato peljale rajnikove sestre, soproge treh dunajskih podžupanov, magistratnega podravnatelja in sestre strežnice, trije mestni slugi v gali, mestno uradništvo, okrajna zastopstva, predsednika gosposke in poslaniške zbornice z gosposkozborničnimi člani in s poslanci, namestnik deželnega maršala, deželni odbor in deželni poslanci, vsi nižjeavstrijski župani, deputacije mest, častniške deputacije, člani dunajskih okrajnih in nižjeavstrijskih krajnih šolskih svetov, deputacije vodstev mestnih šol, ubožnih očetov in zadrug, mestni slugi, ognjegasni oddelki.

Dunaj, 4. marca. Pogreb se je pomikal čez Ring. Pred državnozbornskim poslopjem je pogreb obstal. Od rajnika sta se tu poslovila zbornični predsednik dr. Pattai in namestnik deželnega maršala baron pl. Freudenthal.

Dunaj, 14. marca. Po Pattai-ovem in Freudenthalovem govoru pred državnozbornsko palačo se je pomikal pogreb naprej po Ringu in skozi Koroško cesto v cerkev sv. Štefana, kamor je došel pogreb ob 1. popoldne. Pred glavnim vhomom je čakal cesar na pogreb. Velikanska cerkev je vsa prevlečena v črno. Prižgane so bile vse sveče. Na evangelijski strani pred velikim oltarjem je bil pripravljen klečalnik za cesarja, za cesarjem so stali nadvojvode, nasproti cesarju pa zastopniki ptujih vladarjev, poslaniki, in sicer: Tschirsky za nemškega cesarja, Saint-Aulaire za Fallièresa, marki Herrera za španskega kralja, Misu za rumunskega kralja, baron Tucher za bavarskega princeregenta, pl. Jungenfeld za saško-koburško-gotaškega vojvodo Filipa. Za posebnimi odposlaniki so stali člani stolnega kapitla, na epistelski strani so pa stali kardinal nadškof dr. Gruscha, zastopnik sv. Očeta papeža Pija X. nuncij Granito di Belmonte. V spodnjih klopih so sedeli na levi najvišji dvorjani, na desni pri dunajskem dvoru akreditirani poslaniki, skupni ministri, zbornični predsednik Bienerth z ministri, zbornični predsednik, namestnik nižjeavstrijskega deželnega mar-

šala, generali, načelniki uradov. Cerkev je bila natlačeno polna. Špalir so tvorili ognjegasci. Nadvojvodinje so prisostvovalce cerkveni slavnosti v cesarskem oratoriju. V spodnjem presbiteriju so sedele rajnikove sestre, podžupani in mestni ter občinski svet. Ko so dvignili krsto z galavoza, je blagoslovil rajnika pred velikimi vrati nadškof koadjutor dr. Nagl. Med petjem »Miserere« so nesli rajnika, za katerim je korakal cesar, v veliki presbiterij, kjer je sledil drugi blagoslov, nakar so zapeli pevci »Schubertove zveze« Kirchlovo »Libero« s spremstvom pozavnkega zbora. Po molitvah duhovščine je zapelo »Dunajsko pevsko društvo« s spremstvom dunajskih filharmonistov nagrobno: »Der Tod und das Mädchen« v D-molu po Schubertu. Cesar je nato zapustil presbiterij in se podal skozi mali žagrad v svoj voz. Krsto so med tem dvignili in jo nesli med zvoki velikih sv. štefanskih orgelj nazaj skozi velika vrata na galavoz. Pogreb je nato korakal po Rothen-thurmstraße, Franz Josefs Kai, Aspern-ski trg, kjer so pogrebci zasedli pripravljene kočije in se odpeljali na centralno pokopališče. Začasno so položili Luegerjevo truplo v grob njegove matere. Ob odprti gomili so govorili podžupan dr. Porzer in dr. Gessmann; prvi v imenu občinskega sveta, drugi v imenu vodstva krščansko-socialne stranke, mestni svetnik Wessely za meščanski klub, magistratni ravnatelj Appel za mestno uradništvo, prof. Avrel Popovič za Rumunce. Pevsko društvo avstrijskih železniških uradnikov je zapelo Goethejevo »Wanderers Nachtlied«, nakar so izročili dr. Luegerjeve zemeljske ostanke materi zemlji.

Dunaj, 14. marca. Udeležba pri dr. Luegerjevem pogrebu je bila ogromna. Vsi vlaki so bili prenapolnjeni. Stotisoči in stotisoči so tvorili špalir ob cestah, po katerih se je pomikal pogreb. Prostor za pogreb so delali v obliki špalirja vojaki, policija, ognjegasci, mestni uslužbenci, veteranci in deputacije ter policija na konjih. Na celi poti so gorele plinove črno obrobljene svetilke. Z ozirom na velikansko udeležbo pri pogrebu je bila vsa policija na nogah. Poslovalo je ob pogrebu 22 sanitetnih postaj. Pogreb se je vršil v najdostojnejši obliki.

Dunaj, 14. marca. Dr. Luegerjev pogreb je bil ob pol 4. uri popoldne končan. Množice ljudstva so stale v gostem špalirju do centralnega pokopališča. V sprevodu in ob straneh je bilo najmanj 1 in pol milijona ljudi. Za krsto je stopalo najmanj 50.000 oseb, med njimi 800 nižjeavstrijskih županov. Tirolci in Rumunci so poslali deputacije v narodnih nošah. Pred krsto so vozili na 15 vozev vence, večino vencev so pa morali pustiti na rotovžu.

POZIV DR. WEISKIRCHNERJU.

Dunaj, 14. marca. Na današnji konferenci krščansko-socialne stranke bo pozvan s posebno strankino izjavo dr. Weiskirchner, naj ugodí poslednji želji dr. Luegerja in naj prevzame dunajsko županstvo. Skoro gotovo bo temu soglasnem pozivu stranke dr. Weiskirchner ugodil. Napram neki deputaciji se je dr. Weiskirchner izjavil: Za sedaj je nemogoče, da bi izstopil iz Bienerthovega kabineta. Kaj se pa pozneje zgodi, ne morem reči. — Ni izključeno, da postane dr. Gessmann dunajski župan za toliko časa, da odstopi dr. Weiskirchner kot minister.

MAŽARI NAPADAJO PRESTOLONASLEDNIKA.

Budimpešta, 14. marca. List grofa Andrassyja strahovito napada prestolonaslednika radi njegovega pisma oh dr. Luegerjevi smrti ter pravi, da prestolonaslednik nikdar ne bo našel poti do mažarskih src. Napadi so tako silni, da se jih ne more reproducirati.

MANEVR PRISTAŠEV BIENERTH-OVE VLADE.

Dunaj, 14. marca. V listih »Slovanske Enote« se opozarjajo vsi poslanci »Slovanske Enote«, naj se zanesljivo udeležijo jutrišnje seje državnega zbora, v kateri nameravajo pristaši Bienerthovi uprizoriti naskok v korist predloge za novo posojilo, ki naj bi potom glasovanja zopet prišlo med prve točke dnevnega reda in bi bila tako pred veliko nočjo predloga rešena. To se mora preprečiti na vsak način.

BIENERTH PRI VLADARJU.

Dunaj, 14. marca. Včeraj je bil Bienerth sprejet od cesarja v daljši posebni avdijenci.

BARON HELPERT OBOLEL.

Dunaj, 14. marca. Odlični konservativni član gosposke zbornice, baron Helfert, star 90 let, je nevarno obolel na pljučnici. Prestolonaslednik je poslal brzojavko, da mu želi skorajšnjega ozdravljenja.

TISZA PROTI NARODNOSTIM IN SPLOŠNI TER ENAKI VOLIVNI PRAVICI NA OGRSKEM.

Arad, 14. marca. Grof Štefan Tisza je prišel včeraj sem v spremstvu svoje soproge in somišljenikov ustanavljati novo vladno stranko. Socialni demokratje so ga pri dohodu sprejeli s kričanjem, metali so nanj jajca in kamenje. Socialni demokratje so hoteli razbiti tudi hod, a se jim to ni posrečilo. Pri spopadu je bilo aretiranih mnogo socialnih demokratov. Grof Tisza se je na shodu izjavil proti splošni in enaki volivni pravici, češ, da volivna reforma ne sme biti taka, da bi bila v rokah mas orožje proti ogrski narodnosti. S tem je menil Tisza zadeti druge narodnosti na Ogrskem.

15 OSEB USTRELJENIH, 30 TEŽKO RANJENIH.

Sofija, 14. marca. Včeraj so bili v Ruščuku hudi boji med vojniki in množico, ki je hotela iz policijske stražnice oprostiti neko Turkino, ki je proti volji staršev se poročila z Bulgarom. Vojaštvo je oddalo salvo. Na mestu je obležalo 15 oseb mrtvih, 30 ranjenih.

NASLEDNIK KÖPENIŠKEGA STOTNIKA V RIMU.

Rim, 14. marca. Kakor listi poročajo, je prišel v soboto ponoči v igralno sobo hotela »Excelsior« visoko zraščeno, elegantno oblečen gospod v spremstvu štirih oseb ter je zaklical: »Jaz sem policijski komisar. Nihče naj se ne gane. Vsakdo naj pove svoje ime in stan!« Po teh besedah je navidezni policijski komisar pobral z igralnih miz denarje v visokosti 50.000 lir. Igralci so bili popolnoma potrjeni ter se niso upali ugovarjati. Policijski komisar jim je dejal, da bi jih moral pravzaprav aretovati, vendar vidi, da so ljudje iz dobrih družin, ki se ne bodo odtegnili pravici. No, pozneje se je dognalo, da so bili »policijski komisar« in njegovi pomagači sleparji, katerim se je popolnoma posrečila njihova prevara, zaradi katere se ves Rim smeji.

Rojaki! Slovenke! Društva!
Spominjajte se z darovi Slo-
::vencev v Št. Ilju!::

Meteorološko poročilo.

Višina n. morjem 306'2 m, sred. zračni tlak 736'0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
12	9 zveč.	739.8	8.2	brezvetr.	oblačno	
13	7. zjutr.	739.2	7.8	sl. jug	"	0.0
	2. pop.	739.0	12.3	sl. jz.ah.	"	
Srednja predvčerašnja temp. 8.4°, norm. 3.0.						
13	9. zveč.	738.8	8.1	sr. jz.ah.	del obl.	
14	7. zjutr.	38.8	7.2	sl. sever	del. jasno	0.4
	2. pop.	39.7	13.2	sr. jz.ah.	"	
Srednja včerašnja temp. 9.4°, norm. 3.1°.						

S iznimnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je vsemogočni Bog našo preljubo sestro, ozir. teto, gospodično

Terezijo Detela

posestnico

danes zjutraj ob 8. uri v 53. letu njene starosti po dolgi bolezni, večkrat predvideno s sv. zakramenti za umirajočo, k Sebi poklical.

Pogreb predrage rajnice bode v sredo 16. t. m. ob 10. uri dopoldne. Sv. maše se bodo brale v več cerkvah.

V Moravčah, 14. marca 1910.

Ignacij, Franc, Ivan Detela
bratje.

Anton, Karol, Stanko, Franc, Ivo,
Vladko, Bogdan, Angela, Marija,
Nežica, Lucija Detela
nečaki in nečakinje. 724

Izpred sodišča.

Kočevski nemškonačionalni podivjanci pred okrožnim sodiščem v Novem mestu.

V soboto, dne 12. t. m. se je vršila pri okrožnem sodišču v Novem mestu prizivna obravnava proti Ivanu Janeschützju, Jožefu Dürfeldu in Ferdinandu Weinschrotu iz Kočevja. Vsi trije so

zagrizeni sovražniki vsega. Kar je slovensko. Lansko leto so bili med drugimi tudi ti trije obsojeni od kočevskega sodišča na nekaj dni zapora, ker so napadli gospoda Novaka, tajnika slovenske posojilnice v Kočevju, in mu povzročili več lahkih telesnih poškodb. Prisojena jim je bila takrat nizka kazen, a junaki so mislili, da je tudi to zanje preveč ter so takoj, ko so kazen odsedeli, sklenili se nad Slovenci maščevati. V več gostilnah so si napolnili z rujnim vinom svoje želodce, svoja srca pa z viteškim junaštvom. Tako pripravljeni so prihrumeli proti večeru v slovensko trgovino gospoda Pevca, kjer je Janeschütz zahteval vžgalice. Ker ni dobil nemških, ampak vžgalice družbe sv. Cirila in Metoda, jih je zagnal ježno po tleh ter jih togoten pohodil. Nato so začeli vsi trije kot divjaki razbijati po šipah, razmetavati razno blago in vpiti: »Rache! Rache!« Enega izmed uslužbencev bi bili s koso skoraj ranili, da se ni ta udarcu pravočasno umaknil. V nevarnosti pa so bili tudi ljudje na cesti, ker drobci razbitih šip so leteli do tri metre daleč od prodajalne. Gospodu Pevcu povzročeno škodo so cenili nemški cenilci nekaj nad 47 K, a je bila po Pevčevem podatku veliko večja. — Storiteli so bili vsled tega hudodelstva obsojeni lansko poletje pri novomeškem okrožnem sodišču na več mesecev ječe. Njihov zagovornik dr. Ambroschitz pa je vložil pritožbo ničnosti, kateri je najvišji sodni dvor tudi ugodil, vsled česar se je vršila 12. t. m. znova obravnava pri novomeškem okr. sodišču. Državni pravdnik je pojasnil, da je sodni dvor pri prvi obravnavi upošteval za odmero kazni tudi okolnosti, na katere se opiraje, je najvišji sodni dvor ugodil pritožbi ničnosti, a ker se je pri sestavi obtožbe naslanjal na Lammachev zakonik ni rabil besede »bewußt«, vsled česar je prišlo kasacijsko sodišče v dvom, je li bila obsodba postavna. Ker je prišel sodni dvor tudi pri prizivni obravnavi do prepričanja, da so obtoženci ravnali v sporazumnem dogovoru in da so bili vzlic svoji vinjenosti v svesti, da je vsled njihovega početja dana možnost, povzročiti komu kako telesno poškodbo, jih je spoznal krivim javnega nasilstva (po § 85 b) in obveljala je prvotna obsodba: Janeschütz je obsojen na osem mesecev ječe, poostrene vsak me-

sec z enim postom (§ 86 II, z uporabo § 54, z ozirom na §§ 34 in 35), Weinschrot na pet mesecev ječe, poostrene vsak mesec z enim postom (§ 54), Dürfeld na šest mesecev ječe, poostrene z enim postom vsak mesec (§ 54 z ozirom na § 35.) Sedaj bodo imeli kočevski Slovenci vsaj toliko časa mir, dokler bodo sedeli ti zagrizeni podivjanci v zaporu. Sedaj uživajo še prostost, ker so vložili zahtevane kavcije.

722 **Želim poduka** 1-1
v laščini
Naslov se poizve v upravnistvu.

Zlate svetilje: Berlin, Pariz, Rim itd.

Najbolj. kosm. zobo-
stati. sred.
stvo

Seydlin

Izdelovatelj
O. Seydl
Ljubljana, Spital.-Stritar. ul. 1

Dobi
se
posred

Ustna voda „Euodin“
Specialiteta za kadišce.
Glavna zaloga:
Lekarna Ub. pl. Trnkozcy v Ljubljani
3427 Cena K 2.— 52—1

Puncetta Pasini

zadošča le 40 gr. na 1/2 litra vrele vode in
najboljši punč
je gotov. Neprimeren glede aroma in
okusa. - Prednost ima pred semi
pijčami. Priznana najboljša znamka.
Povsod uveden. Naročila na izdelovatelja
Fausta Pasini, Trident, Tirolsko, ali pa na
Glavno zastopništvo za Ljubljano in Kranjsko:
3475 **Janko Traun.** 13 1

Bogu Vsegamogočnemu se je dopadlo našega ljubljene brata, svaka, strica, nečaka in bratrance, prečastitega gospoda

Antona Medveda
župnika v Turjaku

v soboto, dne 12. t. m. ob 7. uri zvečer po kratki, zelo mučni bolezni poklicati k Sebi v boljšo večnost.

Truplo predragega rajnika bode prepeljano v torek dne 15. t. m. iz Turjaka po cerkvenih obredih ob 9. uri na pokopališče v Kamnik in položeno ondaj ob 4. uri v lastno rakev k večnemu počitku.

Preblagega rajnika priporočamo vsem znancem in prijateljem, posebno preč. gg. duhovnim sbratom v pobožen spomin.

Turjak - Kamnik, dne 14. marca 1910. Zalajoči sorodniki.

Venci se na željo rajnega hvaležno odklanjajo.

Anton Volta, blagajnik »Gospodarske zveze«, naznanja vsem prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njegova iskreno ljubljena, predobra mamica, gospa

Antonija Volta, roj. Ludvig

danes v nedeljo, ob 1/7. uri zjutraj, po kratki bolezni, v 70. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajinke bo v torek, 15. t. m. ob 1/25. uri popoldne iz hiše žalosti na Bregu št. 2 na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v stolni cerkvi v sredo, 16. t. m. ob 1/28. uri.

Ljubljana, 13. marca 1910. 715

Hotel : INTERNATIONAL

v Tržiču (Monfalcone)

odda se takoj v najem pod jako ugodnimi pogoji. Hotel je na novo zgrajen, ima 30 meblovanih sob, ugodno lego v bližini postaje. Promet se v Tržiču velikansko razvija, tako da je spretnemu in vestnemu hotelirju zagotovljena dobra eksistenca. Znanje slovenskega, laškega in nemškega jezika neobhodno potrebno. —

Ponudbe sprejema lastnik: **Ivan Peric**, veleposesnik v Tržiču (Monfalcone).

Razpis cerkvene zgradbe. 699 3—1

Za zidanje župne cerkve v Radečah pri Zidanem mostu se bodo oddajala potem ponudbene obravnave nastopna dela oziroma dobave:

1. zidarska dela, proračunjena na	K 20.110'65	brez materijala,
2. tesarska	„ 1.578'68	„
3. železobetonska dela za pavšalno vsoto	„ 11.000'—	„
4. krovsk in kleparska dela proračunjena na	„ 6.046'70	„
5. kamnoseška in podobarska dela proračunjena na	„ 2.016'—	„
6. stukadurska	„ 578'—	„
7. mizarska	„ 1.750'40	„
8. ključavničarska	„ 1.748'—	„
9. steklarska	„ 1.037'50	„
10. tlak iz hrastovih deščic	„ 836'—	„
11. slikarska	„ 960'—	„

Dražbeni in stavbeni pogoji, stroškovnik in načrti so na vpogled pri župnem uradu v Radečah ob navadnih uradnih urah.

Pismene ponudbe, ki jim je priložiti 50% vadij, se lahko glase na vsa ali le na posamezna dela in-dobave. Vložiti se morajo najkasneje do 30. marca letos pri podpisnem stavbenem odboru ter morajo ponudniki v njih izrecno izjaviti, da so jim znani vsi pogoji, stroškovnik in načrti in da se jim brezpogojno podvržejo.

V Radečah pri Zidanem mostu, dne 12. marca 1910.

Cerkveno stavbeni odbor.

Iščejo se 705 2—1

močni delavci
za stalno delo proti dobri plači.
Tovarna v Litiji. 716 v veliki izbiri. 2-1

A. Maček, Ljubljana, Hrenova ul. 16
tvrdka Frana Hojnik, slamnikarska obrt iz Domžal.
Prodajala bodem v sredo 16. in 18. marca na sv. Jakoba ali na Vodnikovem trgu

damske modne slamnike

Vsled opustitve svoje tovarne za kavine primesi na Glincah (15 minut pešpota iz Ljubljane)

oddam v najem obsežne tovarniške prostore
in event. nekaj vodne sile pod zelo ugodnimi pogoji. 476 1 **Ivan Jelačin, Ljubljana.**

Št. 1700. 689 3—1

Razpis.

Za zgradbo novega mostu pod Peščenikom na deželni cesti Bloška polica - Nova vas na 5000 K proračunjena dela in dobave se bodo oddale potom javne ponudbene obravnave.

Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe z napovedbo popusta ali doplačila v odstotkih na enotne cene proračuna naj se predložijo

do 7. aprila t. l., ob 12. uri opoldne

podpisnemu deželnemu odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za eno krono, doposlati je za pečatene z nadpisom:

„Ponudba za preozelje gradbe novega mostu pod Peščenikom“.

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razven tega je dodati kot vadij še 5% stavbnih stroškov v gotovini ali pa v pupilarnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrecno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračun in stavbni pogoji so na ogled v deželnem stavbnem uradu med navadnimi uradnimi urami.

Deželni odbor kranjski v Ljubljani,
dne 10. marca 1910.

Δ najem se da s 1. aprilom splošno znana

... Klinarjeva gostilna na Savi pri Jesenicah ...

Gostilna je dobro vpeljana in ima poleg tudi nekaj zemljišča in gospodarsko poslopje. — Hiša je v neposredni bližini tovarne in promet jako velik. Pogoji so ugodni. — Ponudniki naj se izvolijo obrniti na Gössovo pivovarno v Gössu ali na njeno založništvo na Jesenicah. 702 5—1

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Ben-Hur. Roman iz časov Kristusovih (Wallace) K 4'50.
Skrivnosti srca. Novele: Častna beseda. — Sin. — Strokovnjak. — Ovdanica. — Pahljač. — V pasti. — Kandidat. — Spisal Paul Bourget, poslovenil A. Kalan. K 1'20, vezano K 1'40.

Vstaja Škenderbegova. Zgodovinska povest. Iz angleščine prevel J. M. — 60 v., vez. 80 v.

Morski razbojnik. Angleško spisal kapitan Marryat. — K 2'50, vezano K 3'70.

Zločin in kazen. Roman. (Dostojewski-Levstik). — K 10 50, vezano K 13'—.

Utrinki. Črtice in potopisi (Krašovec). — K 2'—.

Igračke. Črtice in podlistki (Milčinski). K 2'—, vez. K 3'—.

Jari junaki. Humoreske (Murnik). — K 2'50, vezano K 3'50.

Navihanoi. Okrogle povesti (Murnik). — K 2'50, vezano K 3'50.

Znanost. Zbirka humoresk in povesti. K 2'—, vezano K 3'—.

Z ognjem in mečem. Zgodovinski roman (Sienkiewicz). — K 4'50, vez. K 6'50.

Jernač-Zmagovač. Povest (Sienkiewicz). K —'60, vez. K 1'40.

Hiša ob Volgi. Povest (Stepnjak). — Stepni kralj Lear (Turgenjev). K 1'20, vezano K 2'20.

Rodbina Polanoških. Roman. — K 10'—, vezano K 12'—.

Mali vitez-Pan Volodilevski. Zgodovinski roman. — K 7'—, vezano K 8'40.

Brez dogme. Roman. — K 3'—.

Miklova Zala. Povest iz turških časov (Skeet). — K —'80.

Izdajavec. Zgodovinska povest iz turških časov. — K 1'—.

Oče naš. (Malavašič). — K 1'50.

Vojaka na daljnem Vzhodu. (Dr. Lampe). K 4'80, vez. K 6'—.

Potop. Zgodovinski roman. (Sienkiewicz). — K 6'40, vezano K 9'20.

Povesti slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo (Kalan). I. zvezek. K —'80, trdo vezano K 1'10.

Gozdarjev sin. Povest (Finžgar). — K —'20.

Mož Simone. Roman (Champlol). — Hajdamaki. Poem z zgodovinskim uvodom. — K 3'40, vezano K 4'50.

Sree. Amicis. 4 zvezki. — K 1'60.

Kako sem se jaz likal. Povest slovenskega trpina. Jakoba Alešovca izbrani spisi. I. del. K 1'20, vezano K 2'—.

Vohun. Roman (Cooper). K 1'60.

Andrej Hofer, tirolski junak. Ljudska igra. K —'80.

Que vadis? Roman iz Neronove dobe (Sienkiewicz). — Vez. K 5'50.

Dobra kuharica. (S podobami). Minka Vašičeva. — Vez. K 6'—.

Zbirka domačih zdravil. K 1'—.

Domače in tuje živali. (Erjavec). 2 zvezka. K 4'—.

Metulji v podobah, 129 barvanih podob. K —'80.

Občna zgodovina. (Stare). K 15'—.

Janežič-Hubad, Slovensko-nemški slovar. K 6'—, vez. K 7'20.

Janežič-Bartel, Nemško-slovenski slovar. K 6'—, vez. K 7'20.

Slovensko-nemški slovar. (Kramaršič). Vezano K 2'20.

Življenje svetnikov in svetno božjih. 2 zvezka K 11'—, vezana K 14'80.

Kristusovo življenje in smrt. (Kociančič). 2 zvezka K 8'—, vezano K 11'—.

Fabljola ali cerkev v katakombah (Zupančič). — K 1'20.

Strio Tomova koča. (Stowe). — Vez. K 1'40.

Mlinarjev Janez. Zgodovinska povest. — K —'80.

Jurčičevi zbrani spisi. 11 zvezkov. — Vsak zvezek je zase celoten in velja K 1'20, vezano K 2'—.

Andrejčkovoga Jožeta spisi. 1., 2., 3., 4., 6., 7. in 8. zvezek velja po 30 v., 5. zvezek (Žalost in veselje) pa 90 v.

Zadnja kmečka vojska. Zgodovinska povest (Šenoa). K 1'60, vezano K 2'60.

Odkritje Amerike. Vezano K 2'—.

Malo življenje. Povest (Detela). K 1'—, vezano K 1'90.

Zadnji dnevi Jeruzalema. Zgodovinski roman (Spillmann). K 3'80, vezano K 5'40.

Medvedji lov. — **Cukova gostija.** (Brinar). vezano K —'80.

Prihajač. Povest (Detela). K 1'90.

Šaljivi Slovenci. (Brezovnik). K 1'50.

Razne povesti za mladino in ljudstvo: Jama nad Dobrušo.

— Ljubite svoje sovražnike. — Kanarček. Kresnica. Kapelica v gozdu. — Avstrijska ekspedicija. — Maron, krščanski deček z Libanona. — Slavček. Nema deklica. — Darinka, mala Črnogorka.

Marijina otroka. — Najboljša dedščina. Leseni križ. — Postojnska jama. — Praški judek. — Črni bratje. — Doma in na tujem.

— Ujetnik morskoga roparja. — Prestola na morišče. — Arumugam, sin indijskega kneza. — Zvesti sin. — Eno leto med Indijanci.

Rdeča in bela vrtnica. — Hildegarda, zveličana cesarica. — Angelj suznjev. — Hirianda, brentajska vojvodinja. — Kijukec lažnjivi.

— Prst božji ali izgledi božjih kazni. 2 zvezka. — Izdajalca domovine. — Mirko Poštenjakovič. — Pri Vrbovčevem Grogli. — Sto beril za otroke. — Maršal grof Radecki. — Eri. — Močni baron Ravbar. — Najdenček. — Naselnikova hči. — Maksimilijan I., cesar mehiškanski. — Nezgoda na Palavanu. — Nikolaj Zrinjski. — Pavliha v slovenski obleki. — Pod turškim jarmom. — Car in tesar. — Knez Črni Jurij. — Potovanje v Liligut. — Vstajenje. — Repoštev. — Tiun Ling, kitajski morsk razbojnik.

Vsaka teh povesti je knjižica zase in velja 40 v, s poštnino vred 45 v.

Krvna osveta. — Koliščina in stepe. — Za kruhom. — Berač. Elizabeta.

— Boj s prirodo. Treskova Urška. — Solnce in senca. — Svitoslav.

Vsaka navedenih povesti je knjižica zase in velja 30 v, s poštnino 35 v.

Mali lord. (Burnett). K 1'60.

Zbirka ljudskih iger. Dosedaj je izšlo 12 zvezkov po 80 v.

Razporoka. Roman (Bourget). K 2'—, vezano K 3'—.

Zgodovina novejšega slovenskega slovstva. (Grafenauer). I. del. K 2'—.

Biserice iz belokranjskega narodnega zaklada. 2 zvezka K 4'50, vezana K 6'50.

Slovenske besede v slovenščini. (Breznik). K —'80.

Knjigovodstvo. (Podlesnik). I. del. (za društva, čebelnice itd.) Vez. K 3'20.

Knjigovodstvo. (Podlesnik). II. del. (Obravnava poslovanje zadrug, hranilnic, posojilnic in denarnih zavodov sploh).

Katoliški verouk. I. del. Resničnost katoliške vere. (Dr. Svetina). Vezano K 2'80.

Katoliški verouk. II. del. Resnice katoliške vere. (Dr. Pečjak). Vezano K 2'80.

Dvanajst večerov. (Mahnič). K 1'40.

Ponižani in razžaljeni. Roman (Dostojevski). K 3'—, vez. K 4'20.

Za križ in svobodo. Igrokaz v 5 dejanjih. K —'50.

Vrtec. (Kržič). Vsak letnik velja vezan K 4'—.

Angeljček. (Kržič). Vsak letnik velja vezan K 1'—.

Slovenski A, B, C v podobah za otroke. K —'80.

Hitra voznja po železnici. Knjižica s podobami za otroke. K 1'60.

Kobzar. (Ševčenko). K 2'40, vezano K 3'60.

Straža. Povest (Prus). K 2'40, vezano K 3'40.

Kooljanar. Tragedija v 5 dejanjih (Medved). K 1'40, vez. K 2'40.

General Lavdon. — **Bitka pri Visu.** — **Znamenje štirih.** — **Ljudevit Hrstar.** — **Golobček.** — **Zakaj? Zato!** — **Darovana.** — **Jozafat,** kraljevi sin Indije. — **Jernač-Zmagovač.** — **Med plazovi.** — **Ferdinand.** — **V delu je rešitev.** — **Sultanovi suznji.** — **Pirhi. Ivan,** turški suženj. — **Krščanska obitelj.** — **Tri indijske povesti.** — **Hmeljevo cvetje.** — **Marijina podoba.** — **Barvaste črepinje.** — **Ludovik,** mladi izseljenec. — **Kraljičin nečak.** — **Roza jelodvorska.** — **Korejska brata.** — **Sveti večer.** — **Boj in zmaga.** — **Povodenj.** — **Kartuzijanski samostan.** — **Prisega huronskega glavarja.** — **Pavina.** — **Zlatokopi.** — **Prvič med Indijanci.** — **Pregaujanje indijskih misijonarjev.** — **Mlada mornarja.** — **Mali vseznalec.** — **Burska vojska.** — **Elizabeta,** hči sibirskega jetnika. — **Tegetthoff,** zmagovalec na morju. — **Nesrečnica.**

Vsaka teh povesti je knjižica zase in velja 60 v, s poštnino 65 v.

Sita, mala Hindustanka. — **Izanami,** mala Japonka. — **Strelec.** — **Poslednji Mohikana.** — **Stezosledec.** — **Naseljenec.** — **Na preriji.** — **Šaljivi Jaka.** — **Kristof Kolumb.** — **Na različnih potih.**

Vsaka teh povesti je knjižica zase in velja 48 v, s poštnino 53 v.

Dve čudapolni pravljici. — **Erazem Predjamski.** — **Genovefa,** sveta grofinja. — **Šestdeset malih povestij** za otroke. — **Jaromil.** — **Božično darilo.**

Vsaka teh povesti je knjižica zase in velja 32 v, s poštnino 37 v.

Bog pomaga. — **Kar Bog stori,** vse prav stori. — **Kako vzgaja usoda.** — **Peter Prostack.** — **Pridni Janezek** in hudobni Mihec. — **Deteljica** ali življenje treh kranjskih bratov francoskih vojakov. — **Kortonica,** koroška deklica. — **Zgledi bogoljubnih otrok,** 3 zvezki. — **Pri stricu.** — **Na rakovo nogo.**

Vsaka teh povesti je knjižica zase in velja 80 v, s poštnino 85 v.

Žirovnik, Narodne pesmi z napovi. I. zvezek K 1'20. II. zvezek K 1'—, III. zvezek K 1'20.

Aljaž, Mešani in moški zbori. 7 zvezkov po K 1'20.

Telovadaka. (St. Premrl). Za moški zbor. K —'50, glasovi po 10 v.

Zbori za 4 moške glasove. (Cerin). K 3'—.

Mladinski glas. (P. Angelik Hribar). I. zvezek 24 v, II. zv. 40 v, III. zv. 40 v.

Venček gorenjakih. (Kimovec) 50 v.

Nagrobnice. (Marolt). Vezano K 2'40.

Odmevi naših gajev. (Bajuk). 70 v.

Mešani in ženski zbori. (Ferjančič). K 3'—, glasovi po 50 v.

Kovačev študent. (Uglasbi Vodopivec). K 3'20.

Vse te knjige se dobe tudi v „Knjigarni Ilirija“ prej Karol Florian v Kranju.

Železnato vino

✱

lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvorni založnik, papežev dvorni založnik, vsebuje za slabokrvne in nervozne osebe, za blede, slabotne otroke, lahko prebavljiv železnat izdelek. Polovična steklenica K 2'—, Poštni zavoj (3 steklenice) franco zavoj in poština, stane K 6'60. Naročila po po-
vzetju. 3281

URADNIK

obenem knjigovodja, zmožen dvojnega knjigovodstva, slovenske in nemške korespondence išče primerne službe. Položi tudi kavcijo. Prijazne ponudbe pod „Zanesljiv“ 574 na upravništvo „Slovenca“. 3—1

Zastopnike

ki so dobro opeljami pri dobrih zasebnih odjemalcih, izurjeni in marljivi, sprejme proti visoki proviziji realna tkalnica. Le pravo dobro priporočeni gospodje naj pošljejo svo-

651 :: je ponudbe na ::

Josipa Kňup-a

tkalcovna, Hronov n M. Cechy.

izdajatelj: Dr. Ignacij Žitnik.

Modna in športna trgovina Pavel Magdič Ljubljana, nasproti glavne pošte

Priporočila izgotovljene bluze, spodnja krila
in ose moderne nakitne predmete po zelo
ugodnih in brezkonkurenčnih cenah

Ogromna izbira damskih in
otroških slamnikov in čepic

V oddelku za gospode:

vedno samo najnovejši klobuki, čepice, te-
lovniki, srajce, kravate, palice, dežniki,
rokavice in vsi modni predmeti. Za šport:
ose potrebščine za turiste, kolesarje, lovce,
--- tennis, „Orle“ in „Sokole“ ---

Narodne zastave,
znaki, tra-
kovi, i. t. d.

Tisk: »Katoliške Tiskarne«.

Ljubljana, Sv. Petra cesta 44.

Podpletavanje nogavic

par po 50, 60 in 70 vinar-
jev prevzema v prvi vrsti
domača pletilna industrija

Ljubljana, Sv. Petra cesta 44.

50% prihranite

stroškov v gospodinjstvu na mleku, slad-
korju in kavi; **SLADIN**, kri, moč, zdravje do-
sežete in ohranite, ako pijete

SLADIN

Kdor se hoče o tem prepričati, dobi vsak
3601 knjižico brezplačno

v lekarni Trnkovec zraven rotovža v Ljubljani
ali po pošti, vsak, kdor po njo piše.

Čemu trošiti mnogo denarja za
inozemsko tuje blago, ko se ven-
dar dobi najfinjši tuzemski me-
296 dicinal 1—1

trikronski konjak

ena velika steklenica samo za
3 K. Velika zaloga pri trvdki:

Leskovic & Meden

v Ljubljani, Jurčičev trg št. 1. Tr-
govina špecerijskega, kolonijal-
nega in materialnega blaga, raznih
barv, žganja, vina in deželnih pri-
delkov na drobno in debelo. Te-
lefon št. 131.

Odgovorni urednik: Ivan Stela.